

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem prohanus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.)

XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Megjelen hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este. Készenléti nem adnak vissza.	Előfizetheti a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felelős szerkesztő: BARABÁS ALBERT.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 5 frt — kr. Félévre . . . 2 frt 50 kr. Negyedévre . . . 1 frt 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyilvántár soronként 50 kr. Többszöri hirdetéseknek engedélymentesen
--	---	---	---	--

A hit és az ész.*)

— Irta: dr. Schlauch Lőrincz bíborosok. —

Hit és tudomány végelemzésben egy forrásból csergedeznek. Isten a természetnek és természetfölöttinek teremtője: e kettő tehát nem állhat ellentétben. A hit és az ész egy léleknek nyilvánulásai; tevékenységükben eltérhetnek, de az összekötő kapocs köztük meg nem szakadhat, mert a vég-ök egy.

A szabad kutatás első lépése az volt, hogy az ésszt a Biblia alól felszabadította. A szentírás fészélyezte az ész kicsapongásait és noha a Biblia egyáltalán nem akadályozta az emberi elmét abban, hogy fejlődjék, művelődjék; nem akadályozta, hogy felhatoljon az égi testek esodáiba: nem akadályozta, hogy leszálljon a földnek mélyébe; nem abban, hogy az érzelken természet vagy a növényi és állati ország törvényei felderítésére használ-

* Szolgálatot vélnék tenni olvasóinknak, midőn e helyen, melyet rendszeren politikai természetű ügyek ismerettségére fordítunk, közéletességük — kivonaton — Nagyvárad bíboros püspökének, dr. Schlauch Lőrincznek egy magas rangú, mely előzáróvá: és fényes elmével megírott utjegyzet. Bevezető részét képezi az ama nagyszabású műnek, mely „Biblia és a Tudomány“ címmel fog megjelenni, főkárolván az összes tudományokat, hogy a tudomány, a bölcsészet és a hit összhangjában működjen.

hassa fel erejét: de a tudomány tovább akart menni, az élet forrásáig akart hatolni, az elérhetlent akarta elérni, a lehetlent valószínű, kecsgetetvén önmagát, hogy a Biblia nélkül is, sőt annak ellenére fogja — mint Renan mondta — „az emberiséget tudományosan szervezni.“

Ma már azt az elvet véli diadalra emelhetni, hogy „a tudomány minden, a vallás semmi:“ nemesak a kereszténységet hiszi leveretnek, hanem minden a természetfölöttire emlékeztető vallási gerjedelmet megsemmisítve. Előbb kétségbevonta a szent könyvek hitelességét, aztán tagadta az isteni sugalmazást, leszállította a profán könyvek színvonalára és állította, hogy velük egyenlő módon kell elbánni kritikailag, mint más szellemi termékkel. Ami bennök természetfölötti, az egyszerűen nem igaz, ami pedig természetes, az az akkori gyermeki felfogásnak megfelelő, de a mai kritikai ész és a tudomány ítélőszéke előtt meg nem állhat. A tudományos kritikának ezen eljárására azt mondjuk, hogy a Biblia önmagát védi ezen állításokkal szemben, a tudománynak fényes igéreteit pedig eddig az élet nem valószínűította.

Egyszerűen oda mutathatunk, hogy a tudomány már ma lépcséről-lépésre

mintegy önkénytelenül igazolja Mózesnek a fél barbárnak — mint a darwinisták mondják — logikáját a teremtés leírásában, úgy hogy mondhatni, miszerint Mózes négyezer évvel előzte meg a tudományt.

A második pont, a mit figyelmen kívül nem lehet hagyni, az: hogy a tudomány pusztán az emberi ész után indulván, csalódott, tévedett és nem képes valószínűsíteni, a mit ígért.

Az ember eredete, életének törvényei, végrendeltetése, ma is a tudomány előtt áthatatlan rejtély. A végzetetlen gondolat ma is súlyosan nehezedik a lélekre és sem a természettudomány, sem az élettan nem nyújt módot, hogy ettől szabaduljon. „In principio creavit Deus coelum et terram.“

Ez a kulcsa az összes létnek. Egy legfőbb ész áll a teremtett világ kezdetén, mint ok; minden ami létezik, mint okozat, erre vezetendő vissza.

De másként is, kérdezzük meg a multat, volt-e idő, a melyben a tudomány regulatora volt az egyéni vagy családi, vagy a társadalmi életnek, volt-e idő, melyben a keresztény korban az evangéliumi morál ki lett volna szorítva az életből a tudományos bölcsesleti szabályok által?

TÁRCZA.

Illuziók.

Irta: Gamma.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárczája. —

Ködös, homályos idő, homályos hangulat. Ilyen a lelkem is. Hallucináció minden gondolatom, mely agyamban kavargó, érzésem is, szeretetem is és tán hitem is. Sehöl egy derűs sugár, mely áttörve a ködön, beragyogná üres lelkemet. Mert üres, megdöbbenően üres az. Volt bizalmam, de nincs már, voltak ábrándjaim, de szétfoszlottak, volt szerelmem, s az meg van még, de hiába, hiába...

Egy kicsiny ébenfa szekrényében illatos levélkék, szárított virág, egy selyempihés amourett legyező, mely szép, szelid leánykái volt, ki már a menyben van; ime, ez maradt meg, néhány selyem emlékfoszlány a mult ragyogásából, abból a néhány pillanatnyi illuzióból, rövid káprázatból, a mit én boldogságnak neveztem.

Aztán ilyenkor, a mikor a nehéz köd befogja az egész vidéket, az én szívembe is kegyetlenül belemarkol egy gondolat és sze-

mem íróasztalomon pihen meg, melyen hatalmas oxfordi buldog-revolverem hever. Hanem az ilyen kába gondolat csak néhány pillanattig tart, mert rögtön elűzi régi hitemnek tiltakozó szava.

Most, hogy itt babrálok, rakosgatok emlékeimnek drága foszlányai között, a kezembe akadt két szép leánynak a fényképe. Az egyik leány már angyal, az égben van, a másik is angyal itt e földön, a lemondás angyala.

Ezt a földi angyalt Emmának hívják. Szép barna leány, kékes szemében valami mélyező ragyogás, ajkán szelid mosoly volt mindig. Nézem, nézem hosszasan a képet és arról gondolkodom, hogy e földön minden, de minden illuzió. A fájdalom, az nem. Elmondom, hogy miért lett olyan fakó minden érzésem, minden gondolatom, mint az a kopár szikla, melyen sem virág nem fakad, s még csak moha sem nő. Szentimentális az egész, aztán eltaposott ösvényeken jár, de mégis elmondom. A hó szeliden hulldogál, hogy ezeket írom. Akkor is nagy, imbolygó pelyekben hullott alá, a mikor az én egem végkép beborult.

Ugy volt, hogy áthelyeztek egy vidéki városka törvényszékéhez jegyzonek. Orvendtem, mert azt hittem, hogy a kisvárosi élet e endes

melancholiája édes megnyugvással tölti el lelkemet. Azt hittem, hogy ott nemesak a levegő tisztább, hanem az emberszivek is tisztábbak, a hangulat is tisztább. Kezdetben nehezen ment. A fővárosi termek fénye, fehérruhás leányok vidám nevetése, a zene bódító akkordjai, a boldog suttogás még egy ideig fogva tartották lelkemet. Aztán beleszoktam. Valami misztikus, édes rajongás fogott el. Megtetszett a kisvárosi élet természetes, naiv kultúrája, a békés hangulat, de legjobban megtetszett egy barna fűrtű, mosolygó szemű leány: Komlóssy Beáta. Igen természetes, hogy háiban ismerkedtünk meg. Mint afféle nőten, új embert bemutatott neki is, meg a családjának is. A mama, a városi főorvosné, kitiintető szívességgel fogadott. A két kisebb leány is, Jolán meg Margit is, nagyon szépek voltak, de nem volt meg szemekben az a mélyező ragyogás, mely ott tündökölt a Beáta szemében. Számomra leg-alább nem. Valami jóleső érzés támadt szívemben s arra gondoltam, hogy itt talán számomra új hajnal kél, friss virág fakad. A tél elmúlt s még sok minden elmúlt, hanem ez a gondolat nem távozott agyamból.

Aztán sokszor jártam az orvosokhoz. Szívesen láttak. Legalább nagyon bizonyítgattak, hogy szívesen látanak. A három leány suttogása szép, összhangzó éneke, az édes ibolya illat

Mai lapunk 8 oldal.

A keresztény katolikus meggyőződés a teremtés, a megváltás és üdvözülés kérdéseiben nem találhat a tudomány ugynevezett vívmányait megnyugvást.

A katolikus egyház homlokán viseli természetfölötti eredetének és isteni voltának signaturáját. A kétezer éves fejlődés nem változtatta meg azon forrásnak természetét, melyből életét meríti. A törtélem tanúsága szerint a szent könyvek, a százados tudományos törekvések, tévedések, tán diadalok dacára is nagy vonzó erejüket a lélekre megtartották mindig, megtartják ma is és azért ma sincsen jogosítva a tudomány a priori elvetni azt, a mit a Biblia mint tény tartalmaz, vagy azt az experimentálás szűk keretébe szorítani és ezáltal minden ideális fellendülést kockáztató tenni vagy megsemmisíteni.

A Bibliát ma inkább, mint valaha, a tudomány fegyvereivel maga az eltévedt tudomány ellen kell védeni, mert ma az anyagi világnézettel corumpált szellemekben az égi idealizmus mindinkább elhomályosodik.

Ugy látszik, mintha az emberi szellem: ki volna fáradva. Az anyagi világban tett és naponta szaporodó felfedezések a lelket bensejében vigasz nélkül hagyják. A kísérletek tág téren mozognak és e tér mégis szűk a léleknek, mely az anyagi vívmányokban nem találja meg ideális sejtelmeinek valósulását.

A pogány ész egykor epedve kereste és kérte a revelatíót. Socrates az ifjú Alcibiadesnek, ki őt faggatta, hogy magyarázná meg neki azon titkoszerti dolgokat, amelyeket az ész azok mögött rejteni vél, azt felelte: „Csak az Istennek küldötte lehet az, a ki bennünket eziránt felvilágosíthatna.”

Igy lesz a mai tudományval is. A visszahatás jönni fog. A tudomány lassankint a Bibliához fog közeledni, mert tel fedezéseivel igazságot fog neki szolgáltatni, a látszólagos ellentétek el fognak enyészni

mely a szalonban szétáradt, ez volt az én boldogságom, ez volt ábrándjaimnak költészete. Aztán egyéb is. Azt hittem, hogy van itt egy szív, mely értem is dobog. A Beáta kisleányos puha szívét gondoltam . . . . .

Lehangoló ködös ősi délután volt. A fákrol egy-egy elkésett, fák levelet tépett le a szél, mely zörögve hullott a nyirkos földre. Beátával sétáltunk. Ma is, mint néhány hét óta rendszeren szomorú, borús hangulata volt.

Egy darabig hallgatva mentünk egymás mellett, aztán ő megszólalt.

— Nézze milyen köd tartja fogva a vidéket, alig láthatni néhány lépésnyire. Minden olyan homályos és szomorú.

— Igaza van Beáta, de még milyen szomorú lehet az emberszív, ha köd borítja el.

— Hogyan érti?

— Ugy, hogy milyen nagyon fájhat a szívnek, ha fogva tartja egy érzés, mint a vidéket a köd, s a nap olyan kegyetlen, hogy nem akarja azt szétoszlatni.

— Nem értem mit mond. Kinek a szívére cölöz?

— Mondjuk, hogy az enyémre?

Puha, bársonyos keze véletlenül az enyémet érintette; meg akartam fogni, de ő elkapta, s nagy szemével csodálkozva nézett reám.

— Igazán Bene, én önt nem értem.

Kissé elpirult, elhallgatott s őszebb húzta nyakán a csipkekendőjét. A szellő egy kissé csipős volt, hát megfázott. Aztán újra beszélni kezdtem. En saját témámmal bibelődtem, ő meg egyébről

és a tudomány öntudatlanul is, a felfedezések logikája által fog azon örök princípiumhoz visszavezetett, mely minden léleknek Alphája és Omegája.

BELFÖLD.

— A pápa és a millenium. Leo pápa a magyarok iránt való szeretetének jelét adandó, a milleniumon képviseltemi fogja magát. Hír szerint külön megbízott gyanánt Schlauch Lőrincz bibornok, nagyváradi püspök fog szerepelni.

— A második indenniti. Mintán a kormány nem tudta a költségvetést letárgyalni azon idő alatt, melyre indennitit kért a képviselőháztól, kénytelen újabb felhatalmazást kérni megszavazott költségvetés nélküli kormányzásra. Ez a második indenniti két hónapra fog terjedni.

— Ki a hazug? Azt a kérdést, melyet szombati számunk vezércikkében vetettünk fel, hogy t. i. az újonnan kinevezett mágnások fizettek-e a rangemelésért a kormánynak, Hortoványi József képviselő interpelláció alakjában Bánffy Dezső báró miniszterelnökhöz intézte. A jeles férfiú, ki már az Agliardi ügyben rajtakapott a hazugságon, a kérdést úgy ütötte el, hogy annak a lapnak a közleményét, melyre Hortoványi hivatkozott, hazugságnak mondotta. Ezzel szemben a Budapesti Hírlap kijelenti, hogy hire való, legfőlebb a közölt számadatok tévesek, s így nem ő, hanem Bánffy Dezső báró hazudott. Mintán a miniszterelnök arra nézve nem nyilatkozott, hogy az illető új mágnások sem neki, sem a kormánynak vagy a szabadpárt-pártnak pénzt nem adtak: habozás nélkül elhisszük, hogy a Budapesti Hírlap igazat mond, ellenben báró Bánffy Dezső eltitkolja a valót. Mindenesetre diszes látvány: egy miniszterelnök, kit egy tekintélyes sajtóorganum ország-világ előtt hazugnak deklarált. A magán életben ez súlyos becsület-sértés, mely megtorlást követel. Szeretnők

tudni, hogy Bánffy Dezső báró miért nem fordul elégtételért a sajtóbírószághoz?

— Néppárti nagygyűlés. Nagy-Mánizsán. Apr. 19-én, a husvét utáni második vasárnap néppárti gyűlés lesz Nagy-Kanizsán, a melyre most indultak meg az előkészületek. A nagygyűlés imponálásnak ígérkezik, a meny nyiben Zala-, Vas- és Sopronmegyéből, valamint a Muraközéből legalább is 10.000 választópolgárt várnak Nagy-Kanizsára. A nagygyűlés szónokai a legkitűnőbb szónokok lesznek és a népek már most észlelhető hangulata után ítélve, a nagygyűlés hatalmas demonstráció lesz a liberalizmus ellen.

— A vallástalan egyetemi ifjuság. A ki ismeri a főváros egyetemi ifjuságát, csak szomorúsággal gondolhat a lelki elvadulásra, melyben az leledzik. Szinte veteksznek ifjaink a vallás iránti közönyben. A szabadkőműves sajtó és a nagyszámú izraelita tanulók, a vallástalan oktatási rendszer együtt elhidegitik ősi hitüktől. Hit és vallás nélkül mennek ki az életbe, biztos prédájával a liberalizmus küpenyébe rejtözött atheista szabadkőművességnek. Itt az ideje, hogy az egyetem gondoljon az ifjuság lelki életével is, s helyesen indítványozta Vajay István képviselő, hogy külön hitszónoki állás szerveztessék az egyetemen.

— A katolikus egyház és a millenium. A hercepprimás ezidő szerint tárgyalásokat folytat a kormánnyal az iránt, miképp vehetne a kath. egyház állásának és történelmi multjának megfelelően részt a millennium megünneplésében. A terv az, hogy Szent-István napja tételnek az ünnepélyek központjává, melyet páratlan díszszel ülj meg az ország, mert arra lejjön a király, a főhercegek és Magyarország egész püspöki kara. A másik terv, mely az intézőkörtök foglalkoztatja, maradó emléket biztosítana a magyar katolicizmus számára a millennium nagy ünnepéről. Arról van ugyanis szó, hogy a kassai vértanúk beatifikációjának és Arpád házi boldog Margit szenté avattatásának eszméjét a magyar katolicizmus újból felkarolja s a pápánál ez érdekében közbejárjon. Mi reánk, katolikusokra nézve a millennium sok hű pompája és tüntető fény között alig lehetne valami becsesebb, mintha a honalapító királyi ház egyik tündöklő tagját a szentek tiszteletével övezhetnők!

máncseppnek ragyogásában ott láttam egész boldogságomat.

— Oh igen, értettem, de felelnem nem szabad, nem lehet, ha megszakadna is a szívem tőle. . . . .

— Most már én nem értem magát.

Kocsirögést hallottunk. Jolán és Margit ugrottak le a kocsiról. Margit kipirult arccal, kaczagó szemekkel lépett a szobába, Jolán meg szomorúan, halványan, ez a szép leányka egy idő óta, nagyon szomorú, szótalan. Vagy beteg, is meg szerelmes is. Minő megható ellentét! Egyik leány vig, fúrge mint az eleve ezüst, a másik meg mintha a szomorúság geniusza volna.

— Miért olyan szomorú Jolánka?

— Hát tudja, beteg vagyok. Fáj a mellem, meg . . . . .

— Meg a szívem, vágott közbe a pajkos Margit.

S az én szívemet újra elfogta a kétség. Talány volt előttem a mit Beáta mondott. Talány, melyet sem fejem, sem szívem nem tudott megfejteni.

S én ezt az időt, mikor lelkemet a kétség hullámai hanyták, ezt az időt nevezem én boldogságomnak. Mert hiába: mégis csak volt néhány boldog óráim is; igaz csak olyan rövid életű volt, mint a kristálycsillagoeska, mely a leesett főpíthébol képződik a ruhán. Csak néhány pillanatnyi, de hát mégis boldogság . . . . .

Karácsony ünnepén Beátáknál voltam. Segítettem a karácsonyfát felékesíteni, az apró

beszélt. A közelgő karácsony ártatlan, szent örömeiről, de én csak úgy félig-meddig figyeltem, mert a lelkem fájó gondolatokkal volt eltelve. Azt gondoltam, hogy ez a leány vagy nagyon kaczér, vagy egy kevéssé sem rokonszenvez velem, s ez a sötét gondolat olyan erővel toladott agyamba, szívémbé s minden idegszámba, hogy közel álltam a sírúhoz.

Valószínűleg gorombán vettem tőle bucsút és rohantam haza. A hívős levegő átjárta arcomat, égő homlokomat s mire hazaértem, már okosabban gondolkoztam. Nevetséges semmisség, hallucináció, vagy tán önzés faz egész. Egyéb nem lehet. Egy naiv leányka, a ki nem érti az én ostoba frázisaimat, s egy bolond szív, mely ebből ferde következtetéseket von le.

Éreztem, hogy bocsánatot kell tőle kérnem, s másnap el is látogattam hozzájuk.

— Haragszik Beáta? Azért jöttem, hogy bocsánatot kérjek.

— Hát bizony, kedves jegyző ur, jogosan haragudhatnám. Hogyisne, mikor olyan tüntetőleg otthagytott az út közepén, mint hajdanában szent Pál az oláhokat, de, nehogy rossznak nevezzen, hát nem haragszom.

— Én szégyenlem is, meg bánom is, a mit tettem, de valami nagyon lehagolt, nem tudtam józanul gondolkozni.

— Épen azért nem is haragszom.

— De hát mondja csak, igazán nem értette a mit a tegnap mondtam?

Merész kérdésem zavarba hozta. A szeméibe egy könyesepp lopózott, és én ennek a gyé-

Városi képviselőválasztás.

A város mind az öt kerületben rendkívül nagy érdeklődés mellett ment végbe a bizottsági tagok választása. Csalódnék azonban, ki a lefolyt kiüzdelmet politikai párt szempontból bírálná el. Székesfejerváron a bizottsági tagok választásánál és idők óta a személyi motívumok játszották a döntő szerepet. A mi polgárságunk, midőn saját belügyeinek intézéséről van szó, nem pártállás, hanem egyéni érzelmei szerint cselekszik.

Emnek tulajdonítható, hogy a kandidálásoknál nem érvényesült a legesélyesebb pártfegyelem sem, s egyes kerületekben csaknem annyi volt a jelölt, mint a választó. Négy-öt féle lista keringett, mind más és más nevekkal. Csúpán a liberális pártokkal egyesült zsidóság fejtett ki egyöntetű akciózt, hogy győzelemre juttassa jelöltjeit. A kívülárokban ellenben egy a függetlenségiek mint a néppártiak saját egyéni izlésük szerint adták le szavazataikat.

A huszonhat megválasztott képviselő közt tizenhárom új ember. A többiek valamennyien megmaradtak. A belvárosban mind a hat régi képviselő meg lett választva, ellenben a felsőváros a régiek közül csak egyet vitt be a törvényhatósági bizottságba. Konstatáljuk, hogy míg az ugynevezett katolikus jelöltek egyszerűen csak polgártársaik bizalmára apelláltak, az alatt a recipiált választók, főként a vizivárosban, nagy etetést és itatást vittek véghez, sőt több oldalról hangoztatott nyilatkozatok szerint, pénzbeli vesztegetés is történt. Vasárnap éjjel kávéházakban és kocsmákban nyíltan beszéltek, hogy egyes voksokért 5 frtot is fizetett az egyik jelölt. Igen rossz vért szült, hogy ebben a kerületben akadtak katolikusok, kik zsidó-kandidátus mellé sorakoztak, sőt korteskedtek is mellette.

A lefolyt választás azt a tanúságot nyújtja, hogy jövőre az egyes kerületek

vezető férfainak előleges megállapodásra kell jutnia a jelöltek személyét illetőleg, hogy a mostanhoz hasonló zavar és bizonytalanság ne forgásolja szét a különböző egyérmű polgárságot. Ha előzetes megállapodás történik, sokkal könnyebb lesz egyöntetű és így eredményes agitációt kifejteni.

Több mint valószínű, hogy a szabadelvű párt a mostani választás eredményét saját diadalának és a néppárt vereségének fogja feltüntetni. Ezzel szemben ismételve hangsúlyozzuk, hogy a néppárt a bizottsági tagok választását ezuttal nyílt kérdésnek hagyta, s párt-agitációba egyáltalán nem bocsátkozott.

Az egyes kerületekben megválasztottak:

Belvárosban: Pápai Nándor 219, dr. Pallér Kelemen 216, dr. Kuthy József 203, Szommer Mór 202, ifj. Kováts Pál 188, dr. Neumann Bernát 178 szavazattal. Tetemesebb szavazatokat kaptak Kubik Lőrincz, Szlávik Zsigmond, dr. Lauschmann Gyula. Összesen 268-an szavaztak.

Palotavárosban: Lasits István 210, Boros Sándor (új) 164, vásárhelyi Szabó György 162, Bakács Lajos (új) 141, Richter József (új) 120, Horváth József 99 szavazattal. Tekintélyes számú szavazatot esett Kostyelik Ferenczre (97), Kalocsay Alánra (85), Hoffer Lajosra (81), Héjj József (74), ifj. Tögl Gyulára (97).

Tővárosban: Kováts Lajos vasuti főellenőr (új) 163, Laufenaier Ferencz (új) 117, Csizmadia József 115 szavazattal. Kibukott a liberálisok erősen forszírozott jelöltje Festerich Bennó gróf tanfelügyelő, ki csak 67 szavazatot nyert. Szavazatokat kaptak: Mészáros István, Papp Mihály, Horváth János.

Vizivárosban: Id. Rózsa Ferencz 245, Pénczes Imre 208, Pollák Gusztáv (új) 158, Rigler János 130, Fröschl János (új) 124 szavazattal. Kisebbségben maradtak Szigl József, Antal Antal, dr. Borchert Jenő, Noficzter István stb.

Felsőváros I. ker.: Berregi György 100, Bernát József (új) 88, Farkas Mihály (új) 88 szavazattal. Tetemesebb szavazatokat kaptak: Antal József, Marschal Mátyás, Rigler József, Vincz András.

Felsőváros II. ker.: Knittelhofer János (új) 131, Per. Nagy György (új) 96, Halász János (új) 95 szavazattal. Negyvenen felüli szavazatot esett ifj. Akkermann József és id. Akkermann József.

A választás iránt való érdeklődést mutatja az is, hogy 1865 választó közül 1527 szavazott le.

Az új bizottsági tagok a következők: Boros Sándor, Horváth József, Rakáts Lajos és Richter József a Palotavárosból; Kováts Alajos és Laufenaier Ferencz a Tővárosból; Fröschl János és Pollák Gusztáv a vizivárosból; Bernát József és Farkas Mihály a Felsőváros I. kerületéből, Halász János, Knittelhofer János és Peresztegi Nagy György a II. kerületből.

Kimaradtak a régiek közül: Ascher Ferencz, Langer János, Lencsés Ferencz, Mészáros István, Pap Mihály, Huszár Károly, Szigl József, ifj. Almásy Ferencz, Marschal Mátyás, Kováts János, id. Mann József.

Egyleti ügyek.

A jótékony nőegylet választmányának február 16-án testületileg tisztelt Szűgyöcny: Marich Julia öltözésénél, az egylet védnökénél: nénapja alkalmából: Gebhard Bódog titkár tolmácsolta az egylet jó kívánatait, azon kiváló ügybuzgalmaért, melyet a szenvedő emberiség nyomorának enyhítésére kifejt. Az üdvözlő beszéd elhangzása után a védnökő meleg szavakban mondott köszönetet az egylet jó kívánatainak szívélyes nyilvánításaért és ezzel a tisztelgés véget ért.

A Szent István királyról címzett székesfejervári temetkezési társulat febr. 17-én tartotta évi közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett. A gyűlést Gremperger István elnök nyitotta meg. Az évi jelentésből, melyet Rainiss Mátyás társulati jegyző terjesztett elő, kiemeltük a következőket:

A társulat 1881 óta, tehát 35 éve működik, s dicső védszentjének példáját követően, tagjainak keblében a vallási érzületet iparkodik

örökre megfogom őrizni s reményem, ön is az enyémet.

Aztán elfordult s újra merően, makacsul nézte a lobogó hasábot.

Nem bírtam ki a nagy meleget. Nehány zavart szóval valami hocsánatfélélt dadogtam, aztán kimentem az utra. A hó nagy, sűrű pelyhekben hullott. Onkéntelenül bódorogtam sokáig. Egészem a temető kapujáig. A temetőben szép, hófehér volt minden, de nagyon szomorú is. Mint egy siró, hús elégia, melyet szivemből téptek.

Vége, vége mindennek, az én engem beborult.

Nehány hétig nem mentem az orvosékhoz. Beáta elutazott már. Csendes kolostorban, szent falak között van az ő lakása s irgalom, lemondás a neve.

A mikor mégis ellátogattam hozzájuk, szomorúnak találtam az egész családot. A szép szelid Jolánka nagy betegen feküdt patyolat ággyában: kedves szmrehányással fogadott.

— Még sem szép magától Bene ur, hogy olyan soká elhanyagol minket! A beteget illik meglátogatni.

— A szmrehányást megérdemlem. — Aztán Beáta is nagyon szomorú volt és sirt is, hogy nem jött el búcsúzni, a mikor eltávozott a kolostorba, pedig meghívtuk ám. Jöjjön el ezután némelykor vizsgálni, ne féljen úgy sem fog sokáig tartani, érzem, tudom. Leültem az ágya mellé, simogattam remegő puha kezét, szép szöke haját s beszéltem

viaszgyertyácskákat meggyújtani. A fény a ragyogás, aztán a boldog arczok látása, szelid érzéssel, édes reménységgel töltötték el szívemet. Elmentünk az éjféli misére is. Az illatos tömjénfüst, a lágyan zsongó orgonahang, az ajtatos ének nagyon hatott lelkemre. Én is hosszasan, buzgón imádkoztam. Pedig régen nem imádkoztam.

Másnap havasan, hidegen köszöntött be Karácsony napja. Nekem is hozott ajándékot a szeretet angyala: édes öcsémet. A gyöngéd meglepetés, a miben részesített, nagyon jól esett nekem. Öszinte örömmel berultunk egymás keblére.

Még kadét volt, mikor utoljára láttam; most csillogó, aranyüstös dolmány volt rajta.

— Ej de ügyes hadnagy vált belőled kis öcsém!

— Hagyd a bókot bátya a szép leányok számára. Nagyobb öröm az nekem, hogy sokáig együtt lehetek veled. Ide kértem kinevezésemet s meg is adták.

Még csak most örvendtem igazán. Hiszen amugy is csak ketten vagyunk. Szüleink régen meghaltak s a tavaly drága hugocsánk Nellike is lehunyta angyalszemét.

Öcsémnek nem kellett sok biztatás, otthon találta magát.

Ünnep másodnapján elmentünk mind a ketten az orvos urhoz.

— No Jolánka, — mondám a halvány leánykának — itt hozok egy léha huszárt, az öcsémet, a ki bizonyosan fel fogja vidítani,

mert mint minden hadnagy, úgy ő is nagy hunczut.

— Te ugyan ügyesen tudsz dicsérni. Inicziálénak pompás. Becsületére válik a corpus-jurinak.

Igen örvendtek látogatásunknak. Ücsém friss, hómé szemmeléval folyton derűtségben tartotta az egész családot.

Később a többiek zongorához ültek.

Beáta a kandalló mellett ült és makacsul nézte az izzó hasábot. Székemet egészen melléje toltam, s így közelről láttam nemes vonásait, melyek a tűz fényénél megdicsőült fényben ragyogtak.

— Mire gondolt Beáta?

— Sok mindenre. A többi között arra, hogy milyen üres csillogás, hideg káprázat, csupa illuzió itt minden. Másvilágba vágyom én, lemondás szelid világába a hol nem áll senki utamban. Apáca leszek. Tudom maga is, mint mások, a kik csak úgy felületesen nézik a dolgot, igyekezni fog, hogy lebeszéljem e szándékáról. Hiába teszi.

Megdöbentem.

— S azokra nem gondol, a kik szeretik.

— Oh igen. Érettök imádkozni fogok. Különösen kettőért, kettőnek a boldogságáért.

— S hát azzal nem gondol, hogy mi marad számomra, ha maga elmegy, Beáta, a kit annyira szeretek?

— Bene ur, jámbor apáczanövendéknek nem jó utaváló az ilyen bezed. Emléket

— A stomfai választás áldozatai számára lapunknál 42 frt 50 kr. gyűlt be. Ezt az összeget szétosztás végett elküldtük a stomfai r. kath. plébános urnak. További adományokat kérjük egyenesen oda juttatni.

— **Jótekingósági sorsjáték.** A székesfejvári Jókány nevével által február 16-án tartott sorsjáték alkalmával a következő nyercs számok húzóttak ki: 4, 41, 47, 70, 118, 160, 175, 213, 258, 279, 288, 316, 327, 349, 364, 369, 394, 417, 427, 440, 460, 466, 477, 492, 539, 548, 550, 552, 585, 605, 606, 667, 669, 717, 754, 789, 762, 772, 799, 800, 811, 813, 856, 869, 877, 882, 908, 914, 938, 974, 986, 1045, 1061, 1059, 1173, 1119, 1127, 1136, 1156, 1231, 1271, 1307, 1316, 1321, 1348, 1356, 1370, 1377, 1391, 1414, 1468, 1477, 1495, 1512, 1563, 1590, 1599, 1642, 1669, 1690, 1693, 1696, 1725, 1732, 1774, 1799, 1811, 1873, 1896, 1901, 1911, 1950, 1952, 1960, 1968, 1970, 1975, 1987, 2021, 2032, 2053, 2051, 2079, 2092, 2099, 2102, 2156, 2172, 2184, 2195, 2200, 2202, 2218, 2254, 2255, 2275, 2310, 2328, 2342, 2369, 2379, 2382, 2414, 2422, 2423, 2433, 2438, 2449.

* A tavaszi sasionra igen szép választéku szövetek, női kész gallérok, kabátok, gyermek felöltők érkeznek Steininger Sándor jó hírnevű divat üzletébe. Ugyanitt ruhák elfogadtatnak a legújabb divat szerinti készítésre, meglegő olcsó árakért szolid kivitelben.

Irodalom és Művészet.

A „Zenélő Magyarország” febr. 15-iki IV. száma változatos, érdekes tartalommal jelent meg. Közlí Szentgyály Gyula „Mért szomorú a kis madár?” magyar műdalát, Lengyel Miskától „Álmos vnyok nem aludtam az éjtel”, című magyar dalt, Goldbeck R. „La complainte”, salon-darabját, Kisgesztenyi Szabolc Istvántól „Szerencse fel” szép talp alá való polkát. Hat 10—10 lapos füzetből álló evnegyed előfizetési ára 1 frt. Előfizethető a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalánál Bpest, IV. Csengery-utca 62. a. honnan mutatványszámot bárkinek ingyen küldenek.

A Kert című szaklap 1-ik száma megjelent bő és változatos tartalommal. Három igen szép színes műmelékletet hoz, azonkívül 1 fa memesztető ábrát. Előfizetési ára a díszes színyomatu borítékban megjelenő lapnak egész övre 4 frt, részre 2 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Andrássy-ut 23. szám alatt.

Színház.

A Szókimondó Asszonyság ama darabok közé tartozik, melyek erős történeti háttérrel bírnak, korhű díszleteket és kosztümeket igényelnek. Ezek nélkül a hatás lényeges része veszendőbe megy. Vidéki társulatnak, mely nem áldozhat ezeket a staffagera, talán elő sem kellene venni az ily darabokat. A szombati előadás iránt a színpadi illúzió otthonhagyása daczára, nagy érdeklődéssel veltettünk. Kíváncsiak voltunk Csongory Mariska alakítására: hogy állítja élénk a szókimondó mosonóból lett hercegnőt? Temperamentuma szinte predestinálja ily szerepekre. És mégis, az ő Madame Sans Gêne-je nem elégitett ki bennünket. Az első felvonásban több élénkséget szerettünk volna látni, a másodikban kevesebb tulzást s annak megértését, hogy a danzigi hercegnő csak a szókimondásban bizzar, de mint párisi nő, mosonói multja daczára, nem falusiasan félszeg és groteszk a mozdulataiban. Ezt a téves telfogást Blaháné tette mintává Magyarországon. A szerep párisi megteremtője azonban a legcsekélyebb tulzást sem engedte meg magának. Legszekerültebb volt Csongorynak 3-ik felvonásbeli jelenete Napoleonnal. — A többi szereplőkre borítsuk a feledés legsűrűbb fátyolát.

Vasárnap jó előadásban ment a Csikós, s a közönség élvezettel hallgatta Dayka erőteljes, magyar zamatú énekét. Réthy Lina Rózi-ján azonban meglátszott, hogy csak a fajta művirág.

Kis közönség nézte hétfőn Labiche bohózatát, a Tiltott gyümölcsök-ét, a melyben Lomniczy, Hegyesy és Tárnoki Gizella ügyeskedtek. Frank Odón tulzásait a rendező mérsékelhetné, s egyebek közt arra is figyelmeztetheti, hogy ha még egyszer játssza Lefebvre szerepét a Szókimondó Asszonyságban, a pikáns mondá-

sokat ne bűnbölgje a karzat felé. Lassan mondva is elég indikáció, hogy mily tolettében szereti Lefebvre a feleséget.

Hushagyó keddtől az ismert bohózzattal a Színházi Képtelenséggel búcsuztatták el Hegyesy és Lomniczy kitétek magukért és zajos derültséget támasztottak.

A heti műsor: csütörtökön A kis alamuszi, pénteken A cigánybáró, szombaton Brigitta

Ötven éves jubileum.

Nevezetes évfordulót ünnepel e hó 22-én a székesfejvári takarékpénztár: megalapításának félévszázados jubileumát. Ötven év magán ember életében is nagy idő; egy oly intézetnél pedig, mely szerény korlátok közt, de mégis szerepet játszott egy város közgazdasági életében, érdemes visszatekinteni a lefolyt félévszázadra.

Azok a rideg számadatok a takarékpénztár könyveiben sok mindenről tudnak beszélni. Látjuk belőlük, mily nehézkesen indult meg a társaság működése a 40-es évek közepén, a mikor ipar és kereskedelem még gyermekkorát élte, s magyar népünk tartózkodó állást foglalt el mindenemű pénzintézzel szemben. Majd szemünkbe ötlenek a forradalmi év sulyos csapásai, melyek megbénították a takarékpénztár működését. A vihar után azonban hamar következett a föllendülés. Majd egy váratlan esemény varjazta meg a rendes menet: az intézet három tisztviselőjének bűnös és hitlen sátárkodása, mely 10.000 frtnyi veszteséggel sújtja a társaságot. Tizenöt év után 1860-ban éri el a takarékpénztár azt az örvedetes napot, hogy betéteinek állománya meghaladja az egy millió forintot. Az első millió nem maradt soká magányosan. A közgazdaság kedvező fejlődése és a takarékoskodók bizalma már 1868-ban a második millióval gyarapította a betéteket. Ehez csatlakozott már 1872-ben a harmadik, 1879-ben a negyedik millió. Az 1894-ik év végén a betétek állománya meghaladta az öt millió forintot.

Kétségtől szép multra tekinthet vissza az intézet. Szerény kezdetből vitte a mostani magaslatra, ami a vezetők szakértelmét és lelkiismeretességét dicséri. Működését 1845-ben kezdte meg. Augusztus 23-án volt az alakuló közgyűlés, melyen kimondták, hogy a társaság 325 darab száz ezüst forintos részvényekre alapítja tőkét, melyből a felerész, vagyis 16,250 frt befizetendő. A legkisebb betétnek egy pengő forintot, legnagyobbak 2000 frtot határoztak el. Elnöknek nemeskéri Kiss Sándor táblabíró, igazgatónak Karácsony Antal táblabíró választották meg.

Az első választmány tagjai voltak: König József, Ámon Ferenc, Linzer Károly, Theiller Lőrincz, Raszurm János, Say István, Éder Peregrin, Eischl Ede, Flitsch János, Námesy Ferencz, Horváth Lajos, Márbik Mihály, Ferenczy János, Haader Pál, Boldizsár Salamon, Láng István, Zuber Pál, Boross Imre, Baur György, Fanta Károly, Deső Imre, Linzer Vilmos.

Az alapító részvényesek sorában látjuk a város és a megye színe-javát élükön Farkas Imre megyéspüspökkel, továbbá a Zichy, Bajzáth, Fiáth, Marich, Nedeczky családokat.

A tulajdoni működés nov. 1-én kezdődött a Fekete-sas házbán fogadott helyiségben. De már 1846. évi Szent-György napkor átköltözött 14 ezer frton vett saját házába, hol most is tartózkodik. Az első év végén 25.458 frt

volt a betétek összege. Az intézet a reábizott vagyont jelzálog kölcsönök, kézzizálog és leszámítoló üzletek által gyümölcsöztette. 1846-ban megalapította a „Székesfejvári első magyar kölcsönös életbiztosító intézetet”; de üzleti összeköttetésbe nem lépett vele, a mi helyesnek bizonyult, mert a biztosító intézet két év múlva megszűnt.

A takarékpénztár 1872-ben fölemelte az alapítókét 65.000 frtra, a mikor a részvényeknek az eredeti 100 pengő forintos részvény helyett két új, egyenként 100 oszt. frt értékű részvény lett kiadva. A részvénytőkét 1892-ben nagyobbitotta, olykép, hogy a részvények számának 1000 darabra szaporításával az alapítóké 100.000 frtra emeltetett. Ugyanakkor a a takarékalapot 383,371 frtra emelte.

A lefolyt 50 év alatt a részvény-társaság einökei voltak: nemeskéri Kiss Sándor nagybirtokos 1845—49, Linzer Vilmos polgármester 1849—51, Gindly Antal nagybirtokos 1851—53, Halácsy József nyug. jószágigazgató 1853—54, Linzer Vilmos polgármester 1854—56. br. Splényi Henrik nagybirtokos 1856—72, gróf Esterházy László nagybirtokos 1872—90, Felmayer István gyártulajdonos 1891—94, gróf Cziráki Antal 1894.

Igazgatók: Karácsony Antal, táblabíró 1845—1848, Tschida János, kereskedő 1845—1865, Linzer Vilmos, főügyész, polgármester 1848—1849, Bóné István, ügyvéd 1849—1851, Halácsy József, nyug. jószágigazgató 1852—1853, Linzer Károly, kereskedő 1853—1860, Molnár Imre, ügyvéd 1860—1860, Zalay Károly, ügyvéd 1861—1866, Id. Námesy Ferencz, kereskedő 1865—1880, Dr. Say József, orvostudor 1866—1885, Gebhard Ignác, kereskedő 1881—1889, Dr. Fanta Adolf, orvostudor 1886—1890, Felmayer István, gyártulajdonos 1890—1890.

A takarékpénztár 1845-től 1894. év végéig kitizedett a betevőknek betéti kamatul 5,925,382 frtot, a részvényeseknek osztalékul 1,801,525 frtot, a tisztviselőknél 264,668 frtot, adóban 571,675 frtot, jótékonyági és közművelődési célokra 65,234 frtot.

Ez az utóbbi tetemes szám mutatja, hogy az intézet résztvett közéletünkben. Nincs városunkban oly művelődési, kegyeleti, vagy jótékonyági intézmény, melyhez hozzá ne járult volna.

Jubileumi ünnepét is szép alapítvánnyal teszi emlékeztetéssé. Tizenöt ezer koronát tesz le jótékonyági alapul, melynek évi kamatja, (5000 korona jövedelmén kívül, mely mindenkor az alapítókéhez csatol-tatik) részint szegény sorsu iparosoknak iparuk önálló üzésére, részint véletlen eset által szegény sorsra jutott önálló iparosoknak adatik kamat nélküli kölcsönül. A kölcsön három év leteltével, öt év alatt havi részletekben fizetendő vissza. Pör útján azonban soha nem hajt-ható be. Ha marad az alapítvány jövedelméből a fenti célon kívül, árva iparos ifjaknak adatik ösztöndíj, oly erkölcsi kötelezettség-gel, hogy annak felét később fizessék vissza.

A jubileum alkalmából az igazgatóság díszes kiállítá a emlékkönyvet adott ki, melyből a fenti adatokat merítették. Az emlékkönyv gondos és iróilag is gyakorlott kéz munkája.

Mint melléklet van hozzá csatolva a régi és az új részvények egy-egy facsimiléje. s nyolcz színrajzi tábla a különféle üzletegag forgalmáról.

Közgazdaság.

* **Védekezés a filloxera ellen.** A szőlővesztőt filloxera-mentessé lehet tenni, ha más vidékről megrendelt, ültetni szándékolt vesszőket pincebe, vagy valami kamarába rakjuk le és minden hézagot betömünk, hogy a füst ki ne mehessen. Aztán gyujtsunk meg abban a helyiségben 10 drb. kénszeletet, azt egy fazékba beállítva, hogy valami fel ne gyljon tőle. A helyiséget bezárva hagyjuk kétszer 48 óráig. Ez biztosít hennünket attól, hogy filloxeramentes lesz ültetésünk egy ideig.

* **Szivarzók öröme.** A pénzügyminiszter rendelete folytán e hó végétől kezdve a virginia szivarokat fel krajczárral olosóbban, vagyis 5 krajczárért fogják a dohánytűzsdékben vesztegetni. A pénzügyminisztert ez üdvös rendelkezésre az a szomorú tapasztalat vezette, hogy esztendőnként fogyott azok száma, a kik a virginia szivart vásároltak. Így 1892-ben még 172-7 millió darabot adtak el belőle, 1893-ban 158-9 milliót, a múlt esztendőben pedig csak 144-5 milliót. Most, hogy olosóbb lett a szivar, bizonyára kelendőbb is, mint volt egykor azokban a jó időkben, a mikor még a szivarok árát a kormány nem emelte.

* **Gazdatiszti állások közvetítése.** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgató választmánya elhatározta, miszerint a jövőben a gazdatisztek és gazdasági alkalmazottak közvetítésével nem foglalkozik. és minden ilyen ügyet a gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíjintézetéhez tesz át. Az érdekelteknek tehát ezirányu megkereséseiket közvetlenül ehhez az egyesülethez kell intézniük.

* **Sertésvész a vadsertések közt.** Bécsből írják, hogy a Bécs közelében levő lauzi királyi vadaskertben a sertésvész oly nagy pusztításokat tett, hogy a 700 drabból álló sertésállományból csak 90 darab maradt meg, s a vadászatokat bizonytalan időre be kellett szüntetni. Az a körülmény, hogy a vadsertés az erdőben egész természetszerűen él, hogy egymással alig érintkezik és mégis oly nagy pusztulás mutatkozott, mindennél világosabban mutatja a sertésvész nagyfoku ragályosságát és veszedelmességét.

Ifj. FÜSTÉR IMRE

asztalos- és kárpitos butorraktára

Székesfehérvár, Iskola-utca 10.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlom ujonnan berendezett dus választékú

* * kárpitos és asztalos butorraktáramat, * * *

hol minden e szakmába vágó munkák nagy választékban kaphatók a legegyszerűbbtől a legfinomabbig, u. m.: háló, ebédlő, szalon, iroda és előszoba berendezések. Széjjel nyitható fotel, mely éjjel ágynak alkalmazható, magas divánok, ottománok, tükrök, képek és más itt fel nem sorolt asztalos- és kárpitosmunkák.

Különösen ajánlom figyelembe venni, hogy a megrendelt butordarabokat vagy átalakítások kézimunkák modérozása, régi butorok a saját műhelyemben és felügyeletem alatt készülnek; miért is minden nálam rendelt butorokért, illetve munkáért kezességet vállalok.

Rajzokkal, mintákkal és költségvetésekkel szívesen szolgálok. Vidéki megrendeléseknél a címre különösen vigyázni kérem.

Tisztelettel:

IFJ. FÜSTER IMRE

Dr. Huszár Adolf

FOGORVOS.

Székesfehérvárott, iskola-utca saját ház.

Foghuzás, plombálás és műfogak a legújabb vívmányok alapján.

RENDEL 8-6

Állandóan Székesfehérvárott.

Van szerencsém tisztelt vevőimet és a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy állandó nagy raktárt tartok a számos kiállításon **legelső díjjal** jutalmazott és az orvosok által **legjobb** ajánlott

„Esterházy Cognac“-ból

a gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár-részvénytársaság, Budapest gyártmánya.

Tisztelettel

Lichtnekert Antal

Székesfehérvár, főraktár.

FERENCZ- páfinka
(sós borszesz)

Vértés gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható:

Gyógytárakban, drogueriákban, és fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas gyógytár“ világhírű gyógyszerei u. m.: Dr. Heuffel-féle gyomor eszencia, Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacok, Bánáti növény-nedv, Herkulesfürdői kőszénnyesz, Injectio és capsules végteles stb.

Raktár: Székesfehérvárott: Imrich Viktor gyógytára; valamint: Vértés Lajos, sasgyógytára, Lugoson 454. sz.

VÉDJEGY.

Templomi szövetek gyára.

Kitüntette 1871. * Kitüntette 1881.

DEILER JÓZSEF

templomi szerek gyára és templomi ruhák készítése

Bécs, VII., Zieglergasse 27.

Képviselő: BRÜCKNER FERENCZ.

Megrendelésre készítek minden templomi ruhát, ugymint: **oasulát, vecsernye-köpenyt, dalmatikát, velumokat, stóliákat, menyezeteket, zászlókat** stb., valamint egész ornatust a legkorrektebb kivitelben.

Templomi szükségletek.

Fogorvos
Dr. RITSCHER ZSIGMOND

a bécsi fogorvosi egyetemi-intézet
volt fogorvosa.

Székesfehérvár, sas-utca 7. sz.

Foghuzás érzéketlenítő szerrel.
Plombálás arany, platina és cementtel.
Műfogak és fogsorok kaucsuk vagy
arany alapon.

Speciálista arany plombálásban.

Rendel reg. 8 óratól este 6-ig.
Vasár- és ünnepnapokon is.

Herbabsny phosphorsavas

Mész-Vas-Szirupja.

Ezen 26 év óta jó eredménnyel alkalmazott mell-szörp nyáloldólag, köhögéscsillapítólag és izzadság-oszikkentőleg hat, valamint az étvágyat, emésztést és táplálkozást elősegítve, a testet erősíti. A szirupban levő vas könnyen asszimilálható természeténél fogva a vércépződésre, oldékony phosphormész-só tartalma által pedig különösen a csontképződésre fontos.

1 üveg ára 1 forint 25 kraj, postán csomagolással 20 krajval drágább.

Figyelmeztetés! Intünk mindenkit az ugyanily vagy hasonló név alatt fölmerült, de a mi eredeti készítményiinktől úgy összetételre, mint hatásra különböző utázaatoktól, s ezért mindig kizárólag a Herbabsny-féle Mész-Vas-Szörp körendő. Ügyelni kell továbbá, hogy a mellékelt és bejegyzett védjegy minden üvegen rajta legyen, és senki olcsóbb árúkért, vagy más ürtügy alatt ne engedje rávetetni magát utánaatok vásárlására!

BÉCS,
gyógyszertár „zur Barmherzigkeit“
VII/1. Kaiserstrasse 73. u. 73.
Azonkívül kapható a legtöbb gyógytárban.

Hirdetések felvételnek

a
kiadóhivatalban

Szent-István-tér 1. sz.

A t. községi előljárók figyelmébe!

Az új örökösödési eljárás folytán szükségessé vált nyomtatványok, u. m.:

Haláleset-felvétel. Leltár. Kimutatás. Térítvény. Értesítés

stb stb. készen kaphatók:

SZÁMMER IMRE könyvnyomdájában
SZÉKESFEJÉRVÁROTT.